

Els Grups Municipals de Guanyem Badalona en Comú, ERC-Avancem-MES i ICV-EUiA a proposta de l'Ateneu Carme Claramunt i el Bloc Violeta, d'acord amb allò que preveu l'article 103 de la Llei 8/87 Municipal i de Règim Local de Catalunya, presenta, a fi que sigui debatuda i, si s'escau, aprovada en el decurs del proper Ple Ordinari de l'Ajuntament de Badalona la següent moció:

DE RECONeixEMENT A LES DONES REPRESALIADES DURANT EL FRANQUISME I PER L'ANUL·LACIÓ DELS CONSELLS DE GUERRA.

Ocupada Barcelona –el 26 de gener del 1939–, la repressió es va convertir en una autèntica revenja d'estat, institucionalitzada, amb metodologia masclista i patriarcal específica contra la dona. Després de la guerra, a banda que moltes van ser empresonades i d'altres continuen enterrades als vorals, van ser sotmeses a càstigs degradants pel sol fet de ser dones. Els hi tallaven els cabells, les passejaven pel carrer per insultar-les, eren objecte de vexacions públiques i privades –fins a l'extrem de no vendre'ls pa als forns–, se'ls negaven feines i se les depurava en el món professional, amb la voluntat punitiva d'un ostracisme generalitzat. I, en disset casos, van ser ajusticiades. Després de 40 anys d'inacció espanyola, el Parlament ha decidit tirar pel dret i està tramitant l'anul·lació dels consells de guerra instruïts a Catalunya.

Dolors Giorla Laribal va ser denunciada per rebel·lió militar per haver denunciat al seu marit feixista, per maltractaments i va ser afusellada, el 20 de juny del 1939 al Camp de la Bota, després d'un sumaríssim d'urgència. Un exemple més, però especialment explícit i demolidor, de la violència estructural exercida contra les dones, que utilitzava i ho continua fent, tots els seus dispositius institucionals per represaliar les que decidien alçar la veu i advertir aquelles que s'ho plantejaven. L'informe del Servei d'Informació i Policia Militar (SIPM) diu "deduce claramente que Giorla es persona de malos sentimientos y que además siente odio por las personas afectas al Glorioso Alzamiento Nacional, pues solo así se puede calificar el acto realizado de denunciar al esposo, al que, aunque sólo fuese por ese vínculo, tenía que considerar de otra forma".

Els sumaríssims no tenien cap mena de garantia processal, motiu pel qual les associacions de víctimes n'han demanat reiteradament l'anul·lació. En molts casos els testimonis es basaven en difamacions, rumors i safarejos (de celoberts). En el cas de les dones, s'hi afegien comentaris de to moral denigrants, utilitzant el llenguatge masclista com una eina més d'opressió.

La Badalonina Carme Claramunt va ser la primera afusellada. "Era una noia normal i corrent i li van caure totes les acusacions al damunt.", assegura Emili Ferrando, autor del llibre Executada.

Segons la seva reneboda Lluïsa Collell Claramunt "Va ser per una merceria: els amos la volien afillar perquè no tenien fills, però els nebots s'hi van oposar i van dir que era el que no era, la van tancar i va quedar la merceria per als nebots. No era cap mala senyora."

El sumaríssim de Claramunt mostra denúncies banals, com ara que "en su casa hacían reuniones hombres y mujeres" o "individua peligrosísima. Gran propagandista de las ideas rojo-separatistas. Militante de la 'Esquerra' y de 'Estat Català". Autora de infinidad de denuncias a personas de derecha. En su casa se celebraban reuniones de hombres y de mujeres. También poseía armas. Persona peligrosísima y nefasta para el Gran Movimiento Nacional".

Claramunt manté fins al final la seva innocència: "Estimada tieta, ha venido el juez y ha decretado la pena de muerte y me ha dicho que así lo había decretado el

Generalísimo. Esta mañana a las cinco me van a fusilar. Tú ya sabes que matan a una inocente. No padezcas por mí."

Claramunt va ser afusellada el 18 d'abril del 1939.

La democràcia espanyola s'ha negat a anul·lar els consells de guerra sumaríssims del franquisme, malgrat ser uns tribunals "creats il·legalment contra la legislació vigent en aquell moment" tal com afirma Josep Cruanyes, representant de la Comissió de la Dignitat de Catalunya. Segons Cruanyes "Essent uns tribunals il·legals, les sentències dictades són nul·les de ple dret".

A l'octubre el ple del Parlament va votar a favor d'impulsar una llei que declari nuls aquests consells de guerra i també les sentències que van condemnar injustament aquelles qui van combatre la dictadura entre el 1938 i el 1975.

Per tot l'exposat amb anterioritat, s'acorda:

ACORDS

1. Declarar el suport a les dones represaliades per la represió masclista durant el franquisme i la solidaritat amb les seves famílies.
2. Donar suport al Parlament de Catalunya en la seva decisió de declarar nuls els consells de guerra del franquisme.
3. Comunicar aquests acords al Parlament de Catalunya, a la Comissió de la Dignitat de Catalunya i a Lluïsa Collell Claramunt, reneboda de Carme Claramunt.

José Antonio Téllez Oliva
Portaveu del Grup Municipal
Guanyem Badalona En Comú

Agnès Rotger i Dunyó
Portaveu del Grup Municipal
ERC-Avancem-MES

Maria Gallardo
Portaveu del Grup Municipal
ICV-EUiA

El Grups Municipals Socialista i d'ICV-EUiA d'acord amb allò que preveu l'article 103 de la Llei 8/87, Municipal i de Règim Local de Catalunya, presenta, a fi de què sigui debatuda i, si s'escau, aprovada en el decurs del proper ple ordinari de l'Ajuntament la següent

MOCIÓ QUE PRESENTA EL GRUP MUNICIPAL PSC PER DONAR SUPORT A LES VÍCTIMES DELS ACCIDENTS I ERRORS MÈDICS

El grup de treball "QUE NO PASE MÁS" el constitueixen un grup de persones que pretenen fer visible la situació que viuen els afectats pels accidents sanitaris (negligències mèdiques) amb la finalitat que es creï un marc legal específic per aquesta matèria. I que, (d'alguna manera) acabi amb la "invisibilitat" de les víctimes; així com amb l'agreujament comparatiu que pateixen respecte altres víctimes que sí s'han beneficiat de lleis especials que les protegeixen.

Sent conscients què les negligències mèdiques són fets que no han de quedar exonerats i per tant han de ser jutjats amb el mateix rigor que altres, volem incidir en la realitat que estem vivint els darrers anys; les polítiques d'austeritat que han suposat retallades pressupostaries a la sanitat pública i ajustos de personal mèdic, i que han servit d'excusa per privatitzar serveis, posant en risc les garanties sanitàries i la vida de les persones al precaritzar el sistema. La manca de recursos incideix de manera determinant a la qualitat del servei, però també a les condicions de treball del personal sanitari, amb la qual cosa la pressió sota la que treballen augmenta i amb això el risc de cometre errades.

El projecte de llei que promou el grup "QUE NO PASE MÁS" i els seus assessors jurídics pretén una sèrie de canvis necessaris per evitar que la víctima d'un accident mèdic es converteixi, malauradament, a més a més en víctima de la injustícia del sistema legal i judicial actual, castigant-les amb judicis de llarga duració (6-15 anys).

Aquest canvis legislatius i judicials que es proposen són del tot viables. Bé per ja existir en altres matèries del dret (dret de la circulació vial, normes aplicables a les víctimes de la violència masclista...) o bé per existir al marc normatiu d'altres països de la Unió Europea. Per tant la seva aplicació és possible. I compliria no només amb les garanties legals del nostre sistema legal, sinó que a més a més s'aproximaria una mica més al sistema legal de països de la Unió Europea, en els que sí que existeix una regularització específica per aquestes víctimes.

El projecte de llei que recolzem evitaria l'actual inseguretats jurídica que viuen les víctimes dels accidents sanitaris. Aquestes víctimes no tenen ni jutjats especialitzats, ni disposen d'un barem específic per la valoració dels seus danys. Han de pledejar durant anys contra l'Administració Pública o contra companyies d'assegurances que s'aprofiten de les llacunes legals que els ofereix una posició privilegiada i de poder respecte la víctima que reclama.

Les víctimes mereixem, com els nostres veïns europeus, disposar de lleis i jutjats que ens emparin, on exercir els nostres drets amb plenitud de garanties. I sense la por d'una posterior IMPOSICIÓ DE COSTES, que és altre de les qüestions que es plantegen modificar.

Per tot això sol·licitem al ple l'adopció dels següents:

ACORDS

1. Manifestar el reconeixement a les víctimes dels accidents i errors mèdics, a la seva condició de víctima.
2. Reconèixer el dret que aquestes víctimes contin amb una normativa específica, pel que mostrem el nostre recolzament al projecte de llei que ens presenten.
3. Donar recolzament al grup de treball "QUE NO PASE MÁS" per tal que sigui rebut per les Comisiones de Sanidad y Justicia del Congreso de los Diputados y del Senado, amb fi de traslladar la seva proposta de projecte de llei.
4. Assessorament des de l' Ajuntament de Santa Coloma de Gramenet de la existència del grup de treball "QUE NO PASE MÁS" a aquells ciutadans i ciutadanes víctimes d'accidents sanitaris, amb la finalitat de reconèixer els casos davant la companyia asseguradora que té contractada l'assegurança de responsabilitat civil i davant els jutjats competents quan existeixi reclamació judicial.
5. Donar trasllat d'aquest acord als grups parlamentaris del Parlament de Catalunya i del Congrés de Diputats i a "QUE NO PASE MÁS".

Rubén Guijarro Palma
Portaveu del Grup Municipal Socialista

Maria Gallardo Borrega
Portaveu del Grup Municipal
d'ICV-EUiA

Badalona, 20 desembre de 2016